

коси'; 'страва, приготовлена з кислого молока в печі'; ¹*сосонка* 'лікарська рослина'; 'молода сосна'; ¹*коси* 'нитки, які видніються з верхівки качана'; 'волосся').

Отже, досліджувана тематична група назв становить складну цілість. Її ядро становлять загальновживані лексеми, відомі в літературній мові, а також в інших говірках української мови. Вивчення найменувань рослин в інших подільських говірках дасть змогу конкретизувати дані АУМ та виявити сучасні діалектотворчі процеси.

Список використаної літератури:

1. Абрамян Ю. В. Динаміка рослинницької лексики в східнослов'янських говірках / Ю. В. Абрамян // Волинь – Житомирщина : іст.-філол. зб. з регіон. проблем. – № 22 (II). – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. – С. 6–16.
2. Бабій Ф. Й. Еволюція сільськогосподарської термінології в говірках горянського Полісся / Ф. Й. Бабій // Науково-технічний прогрес і мова. – Житомир, 1976. – С. 10–11.
2. Гриценко П. Ю. Моделювання системи діалектної лексики: Монографія / П. Ю. Гриценко. – К. : Наукова думка, 1984. – С. 73–78.
3. Дзензелівський Й. О. Сільськогосподарська лексика говорів Закарпаття (лексика, пов'язана з обробітком землі, вирощуванням сільськогосподарських культур та збором урожаю) / Й. О. Дзензелівський // *Studia Slavica Hungarica*. – 1964. – Т. X. – С. 33–97.
4. Козачук А. А. Сельскохозяйственная лексика говорів Волини : автореф. дис. на соиск. учен. степ. канд. філол. наук : спец 10.661 – языки народов СССР (украинский язык) / А. А. Козачук. – Киев, 1971. – 19 с.
5. Никончук М. В. Сільськогосподарська лексика Правобережного Полісся / М. В. Никончук. – К. : Наукова думка, 1985. – 312 с.
6. Сердега Р. Сільськогосподарська лексика в говірках Центральної Слобожанщини (Харківщини) : [монографія] / Руслан Сердега. – Х. : Монограф, 2012. – 218 с.
7. Скорофатова А. О. Ономазіологія та лінгвогеографія фітономенів в українських східнослов'янських говорах : монографія / А. О. Скорофатова. – Луганськ : Елтон-2, 2009. – 369 с.
8. Фещенко М. М. З легенд про назви рослин / М. М. Фещенко // Українська мова і література в школі. – 1973. – № 3. – С. 76–81.
9. Закревська Я. В. Шляхи дослідження народних назв рослин // Праці XII Республіканської діалектологічної наради. – К. : Наукова думка, 1971. – С. 318–325.

Науковий керівник: к. ф. н., доцент Т. В. Щербина

НЕОЗАПОЗИЧЕННЯ У СФЕРІ ПОПУЛЯРНОЇ МУЗИКИ

А. Р. Небога

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Сучасна українська пісня з кожним роком набуває все більшої популярності. Поряд із такими відомими гуртами як «Океан Ельзи», «ВВ», «Скрябін» розвиваються та завойовують своє місце на естраді й молоді колективи. Кожен з виконавців прагне завоювати широкий спектр слухачів, задля чого й збагачує своє пісенне полотно новими лексемами.

Музична термінологія належить до найбільш відкритих систем і перебуває у стані динамічного розвитку. Процес її удосконалення безпосередньо пов'язаний із розвитком музичної культури, тому кількісні та якісні зміни у межах української термінології є результатом взаємодії лінгвальних та екстралінгвальних факторів і закономірностей.

У розвитку української музичної термінології спостерігаємо давню традицію входження запозичень [1, с. 4]. У період останнього десятиліття спостерігаємо оновлення лексикону в професійній лексиці діячів музичної сфери. Заслужують на

увагу неозапозичення, що відображають творчий аспект діяльності у всьому його різноманітті.

Неозапозиченням називаємо нове слово іншомовного походження, адаптоване до системи української мови шляхом транскрибування (відображення звукової форми його прототипа в мові-джерелі) або транслітерування (відбиття графічної форми такого прототипа) [2, с. 3]. Відрізняємо неозапозичення від іншомовних вкраплень, тобто вживання іншомовних слів у звуковій та графічній формі мови-джерела без адаптування до системи української мови, зокрема свідомої заміни такими словами питомої української лексики з тим же значенням [5, с. 168].

Широко побутують у мові сучасних ЗМІ інноваційні назви популярної музики та її виконавців. Цікаве явище неосемантизації А. А. Таран [5] простежує на прикладі лексики **сингл**. У СІС цей англіцизм подано як спортивний термін із дефініцією «гра в теніс, коли кожна сторона представлена одним гравцем» [СІС, с. 614]. Проте в іншому значенні це слово вже зафіксовано в 1999 р. у РУСІС Т. П. Мартиняк: **сингл** «2. Маленька платівка, містить зазвичай дві пісні» [РУСІС, с. 273]. Адаптована лексема виявляє словотворчу активність: функціонують антоніми **міні-сингл** і **максі-сингл**, напр.: «*А до Нового року виконавці готують спільний максі-сингл*» (ВЗ, 28.01.2010); «*А ще невдовзі вийде міні-сингл «Гімн України»*» (ВЗ, 04.09.2009); композит **хіт-сингл** та похідний прикметник **сингловий**: «*Хотілось би, щоб Україна нарешті перейшла на синглову систему*» (УМ, 17.06.2010); «*Лаурі... виконав у дуєті пісню Bittersweet на хіт-синглі «Апокаліптики» з останнього альбому цих фінських рок-віолончелістів*» (УМ, 09.06.2009).

Помічаємо неозапозичення англійської лексики **remake**, яка має широке значення, позначаючи «щось перероблене, зроблене наново». В українській мові відповідник англійського мистецького терміна **римейк** означає «1) новий, виправлений, перероблений або відновлений варіант (версія) видання музичних творів, телезапису, кінострічки; сучасна версія старої театральної вистави» [СІС, с. 599], напр.: «*Римейк улюбленого фільм*» (ВЗ, 10.08.2010).

Вищим рівнем освоєння невідмінюваних імен системою мови є участь у словотвірних процесах. В українській музичній термінології можемо спостерігати утворення дериватів і словотвірних гнізд за законами мови-реципієнта, через словотвірний потенціал невідмінюваних імен. Розростання тематичної групи лексики на позначення культури і мистецтва засвідчує високий словотвірний потенціал інновацій. Дібраний фактичний матеріал ілюструє зазвичай творення словотвірних гнізд невідмінюваних імен.

Саунд (англ. *sound* – звук) – у музиці: індивідуалізована якість звучання окремого інструмента чи голосу: «*Мені завжди хотілося домогтися його саунду*» (Д, 03.08.2009); **саунд-продюсер**: «*Сьогодні Неллі Фуртадо співпрацює з кубинським саунд-продюсером Демасіо Кастеллона*» (УМ, 11.07.2009); **саунд-трек / саундтрек**: «*Саундтрек до «Жари» написали музиканти групи «Токіо», які вже відзняли відповідний кліп і презентували його у Києві*» (УМ, 27.12.2009); **саунд-чек**: «*Джанет стало погано під час саунд-чеку перед концертом, і «швидка» забрала її до Королівського госпіталю Вікторії*» (УМ, 02.10.2008); **саунд-дизайнер**: «*А мій саунд-дизайнер Андрій Кирющенко звів усе воєдино, зробивши масетринг*» (П-Ц, 15.07.2009).

Бенд (*band* – група музикантів, що грають на дерев'яних та мідних духових інструментах та ударниках) 1. Різновид джазового ансамблю. 2. Музична група, напр.: «*Але найбільшим успіхом цей бенд користується тепер у Німеччині, де їхні записи видає світовий фонографічний гігант SonyBMG*» (УМ, 03.09.2009); **бойз-бенд**:

«Відкривали фестиваль бойз-бенд «Авіатор», який зараз саме працює над виходом свого другого альбому» (УМ, 06.05.2009); **гьорлз-бенд**: «Дмитро Костюк та Костянтин Меладзе укомплектували свій «гьорлз-бенд» «Міс Росія–2006»» (УМ, 19.03.2009); **біг-бенд**: «Україна лежить у центрі Європи і не має професійного біг-бенду – це ганьба», – заявив журналістам Ян Табачник і... створив його (Д, 11.05.2001); **джаз-бенд**: «ТНМК обрав для цього джаз-бенд «Схід Сайд»» (М1: tvій формат).

Ді-джей / діджей/DJ (discjockey) 1. Ведучий, розпорядник на дискотеках. 2. Організатор музичної програми на дискотеках чи радіо, який також може подавати матеріал зі своєю інтерпретацією за допомогою додаткових музичних технічних засобів, а також створювати власні музичні композиції за допомогою технічних музичних засобів: «На фестивалі «Рок–Січ» Піпа дебютував зі своїм новим проектом «@Трактор», в «Абздольцу» порвалися три струни, а **діджеїв** узагалі ніхто не зрозумів» (УМ, 10.09.2009); **діджей-монстр**: «На open air танцювальної музики прийдуть такі діджей-монстри: Armin Van Buuren, Eric Pridz» (УМ, 4.07.2009); **ді-джей-резидент**: «Орест займається розвитком танцювальної музики в Івано-Франківську, в інших містах працював ді-джеєм-резидентом (той, кого запрошують на певні вечірки)» (ВЗ, 15.04.2010); **діджей-ведуча**: «Глядач має повестися на знаменитостей – вокалісту Катю Шалаєву з гурту Stereoliza і Леру, діджей-ведучу на радіо «NRI» (УМ, 20.09.2007); **ді-джейський**: «Поки за ді-джейським пультом чаклував над етномелодіями ... сам Скрипка, у великому залі Києво-Могилянської академії ніде було яблуку впасти» (Н, 15.06.2008); **діджик**: «Парад діджеїв, але розумію, що нічого там не побачу цікавого і не почую приємного, бо який діджик приїде до Броварів» (ВЗ, 05.06.2009).

Отже, сучасна пісенна лексика активно поповнюється новітньою термінологією на позначення музичних напрямів, творів та виконавців. Одним із головних способів збагачення її словника є неозапозичення із різних мов, здебільшого англійської. В українській мові спостерігаємо також активне утворення нових дериватів за законами мови-реципієнта, через словотвірний потенціал невідмінюваних імен. Сукупність цих чинників і зумовлює стрімке розростання тематичної групи лексики на позначення музичного мистецтва.

Список використаної літератури

1. Архипенко Л. М. Іншомовні лексичні запозичення в українській мові: етапи і ступені адаптації (на матеріалі англіцизмів у пресі кін. XX– поч. XXI ст.) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / Л. М. Архипенко. – Харків, 2005. – 20 с
2. Городенська К. Г. Нові запозичення та новотвори на тлі фонетичної та словотвірної підсистем української літературної мови / К. Г. Городенська // Українська термінологія і сучасність: зб. наук. праць / [відп. ред. Л. О. Симоненко]. – К. : КНЕУ, 2009. – Вип. VIII. – С. 3–9
3. Російсько-український словник іншомовних слів / [уклад. Т. П. Мартиняк ; за ред. А. П. Яреценка]. – Х. : Прапор, 1999. – 392 с.
4. Сучасний словник іншомовних слів / [укл. О. І. Скопненко, Т. В. Цимбалюк]. – К.: Довіра, 2006. – 790 с.
5. Таран А. Естетичні функції вкраплень у творчості Оксани Забужко / А. Таран // Проблеми гуманітарних наук : збірник наукових праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Випуск 28. Філологія. – Дрогобич, 2011. – С. 165–176.

Науковий керівник: к. філол. н., доцент А. А. Таран